

RIS-nummer:

Schriftelijke vragen: Onderzoeksmotie wordt harde vergunningseis
Indiener: Pieter Grinwis, ChristenUnie/SGP

Datum: 14 november 2019

Aan de voorzitter van de gemeenteraad,

Mijn fractie heeft kennis genomen van de brief¹ die gisteravond door de burgemeester naar de Haagse gemeenteraad werd gestuurd over de stand van zaken met betrekking tot de vergunningsprocedure vreugdevuren. We lazen deze brief met stijgende zorg. Vanzelfsprekend hechten we aan een zorgvuldige procedure, waarbij alle belangen worden af- en meegewogen. En natuurlijk wil mijn fractie niet in de bevoegdheden van burgemeester en wethouders treden. Toch zijn we verbaasd over hoe er, blijkens de brief, wordt omgegaan met de op 17 oktober aangenomen motie R.4 “Aansprakelijkheid als vergunningsvoorwaarde”² van collega Kapteijns. Van een “onderzoeksmotie” lijkt een onwrikbare voorwaarde te zijn gemaakt.

Daarom stelt het raadslid Pieter Grinwis (ChristenUnie/SGP), overeenkomstig art. 30 van het Reglement van orde, de volgende vragen:

Uit het dictum blijkt dat motie R.4 een onderzoeksmotie betreft, die vraagt of en hoe het mogelijk is om de aansprakelijkheid in de vergunning op te nemen als voorwaarde. Ook na een interruptie van mijn kant, benadrukte collega Kapteijns het onderzoekskarakter van de motie: “Het is een onderzoeksmotie, dus ik ben ook benieuwd hoe de burgemeester hier tegenaan kijkt en wat de juridische mogelijkheden om dit onderdeel te laten zijn van het vergunningentraject.”

- 1) Hoe verhoudt het feit dat zowel de toelichting van collega Kapteijns op de motie als het dictum van de aangenomen motie wijzen op een *onderzoek* naar het opnemen van aansprakelijkheid als vergunningsvoorwaarde zich met het feit dat uit de brief van 14 november blijkt dat een evenementenaansprakelijkheidsverzekering al als noodzakelijke voorwaarde is opgenomen bij de vergunningaanvraag?

Uit de brief van 29 oktober³, met daarin de toezeggingen van de raad op 17 oktober, blijkt dat het college naar aanleiding van motie R4 heeft onderzocht of het mogelijk is om de aansprakelijkheid van de vergunninghouder voor schade aan derden als gevolg van de vreugdevuren als voorwaarde op te nemen. ‘Dit kan door het afsluiten van een evenementenaansprakelijkheidsverzekering.’

- 2) Met dit antwoord gaat het college slechts in op de theoretische mogelijkheid van de vergunningsvoorwaarde, niet op de praktische consequenties hiervan. Is het college zich ervan bewust wat het hierdoor van de organisaties vraagt en wat de praktische consequenties van deze voorwaarde zijn?

¹ RIS 303933

² RIS 303748

³ RIS 303801

De ChristenUnie/SGP is natuurlijk voorstander van het werken met goede afspreken over aansprakelijkheid bij evenementen, bij voorkeur met een aansprakelijkheidsverzekering. Niet voor niets gaf OVV-voorzitter Jeroen Dijsselbloem aan dat dit “niet een hele vreemde vorm” is om er zeker van te zijn dat een organisatie de zaken op orde heeft. Echter, na de calamiteiten die hebben plaatsgevonden bij de afgelopen jaarwisseling, is het logischerwijs een grote opgave voor de vreugdevuurbouwers om een verzekeraar te vinden die tegen een schappelijk tarief een aansprakelijkheidsverzekering wil afsluiten. Vanuit zowel 50+ als mijn eigen fractie kwam daarom bij de aankondiging van de betreffende motie een interruptie met betrekking tot de financiële haalbaarheid op het voorstel van GroenLinks, waarna collega Kapteijns benadrukte dat het om een “onderzoeksmotie” ging.

Zoals ik in mijn interruptie heb benadrukt, zijn sommige risico's moeilijk tegen redelijke premies te dekken. Dit is met name het geval bij risico's met kleine kansen en grote gevolgen. Ook al is de kans dat iets misgaat bijvoorbeeld 1 op de 100 jaar, een private verzekeraar zal in zijn premiestelling niet daar mee rekenen, maar bijvoorbeeld met 1 op de 20 jaar, omdat hij grotere bedragen in relatief korte tijd moet reserveren om werkelijk tot betaling van de schade aan de verzekeringnemer over te kunnen gaan als dat nodig is. Dat toegepast op de vreugdevuurcasus op Scheveningen zal er bijna als vanzelf toe leiden dat de verzekeringspremie een onevenredige aanslag zal vormen op het budget van de vreugdevuurvrijwilligers.

- 3) Wat vindt het college, gegeven bovenstaande, dat redelijkerwijs verwacht mag worden van een vrijwilligersorganisatie wat betreft de verantwoordelijkheid voor een aansprakelijkheidsverzekering?
- 4) Met welke grondhouding behandelt het college de vergunningaanvragen? Is die houding in de basis positief (“ja, maar”) of negatief (“nee, tenzij”) tegenover het doorgaan van de vuren? De gemeente verschuilt zich toch niet als een boekhouder achter een lijstje af te vinken criteria om daarna droog te constateren dat niet is voldaan aan alle criteria en dus de vergunning niet kan worden verleend?
- 5) Is het college bereid deze vragen mee te nemen in de afweging rondom de besluitvorming over de vergunningaanvragen en deze te beantwoorden voorafgaand aan het raadsdebat over deze materie op 28 november?

Pieter Grinwis
ChristenUnie/SGP